

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Londoniensi Et Roffensi Episcopis, & Decano Lincolniensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

locum suæ redemptionis tanta videns calamitate contritum, toto sibi non compatiatur affectu? Cujus inquam saxo viscera duriora miseratione tantæ miseriæ non frangantur? Quis in tanta contumelia crucifixi tanto zelo debeat non succendi ut ad ejus injuriam repellendam ibi se pretiosæ morti, si oporteat, non evitet exponere ubi dignatus est ille pro ipso crucem ignominiosam subire; quandoquidem loca Christi nativitate sanctificata pollui conspici spurcitiis paganorum, & ante oculos quasi Iesu pendentis in cruce blasphemantes perfidos insultare, *Si filius Dei es, nunc de cruce descende, & salva teipsum*, quem in tuis iterum crucifigimus & in tuo, viciniam dominici diversorij minimè reverentes, nec trepidantes ne suis injuriis lacessitus de vicino præseprio infans vagiat, ac de putridis immunditiis eorundem propè sedens puerpera virgo pudeat. Hujus itaque nos doloris immensitate percussi, hujus indignitate prægrandis injuriæ provocati, multifariè multisque modis, diligenter quidem, quamquam non efficaciter, hactenus ad liberationem sanctæ Christi hereditatis intendimus, & quanti nobis altissimus ministraverit intendere non cessantes, cum ex apostolicæ provisionis officio nobis ad præfens incumbat Legatum in regnum Franciæ de nostro latere destinare, inter cetera quæ suo ministerio sunt gerenda, negotium crucis specialiter ei commissum promovendum. Cum igitur idem regnum inter alia regna mundi fuerit semper & sit nobis & apostolicæ sedi devotum ac speciali prærogativa dilectum, ut affectum sinceræ dilectionis quem gerimus circa ipsum in persona Legati evidentiùs monstraremus, talem de consilio fratrum nostrorum illuc duximus delegandum quem inter ceteros fratres nostros speciali caritate diligimus & familiariter benevolentia suis exigentibus meritis amplexamur, dilectum videlicet filium nostrum Gualam sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardinalem, virum utique vita, fama, scientiaque præclarum, concessa sibi plenaria potestate ut evellat & destruat, ædificet & plantet quæ in Ecclesia Dei evellenda & destruenda, proinde universitatem vestram monemus attentè & exhortamur in Domino per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus præfatum Cardinalem tamquam Legatum apostolicæ sedis & magnum in Ecclesia Dei locum habentem, immo personam

nostram in eo recipientes humiliter & devotè, ipsiusque salutaribus monitis & præceptis tam super orientalis Ecclesiæ subventionem quàm super aliis quæ vice nostra duxerit disponenda pronis mentibus intendentes, mandata pariter & statuta ipsius tamquam devotionis filij recipiatis firmiter & servetis, de cujus nimirum circumspessione provida & providentia circumspecta indubitanter fiduciam obtinemus quoniam dirigente Domino gressus ejus, ita regia via curabit incedere quòd, sicut ei viva voce dedimus in mandatis, non declinabit ad dexteram vel sinistram. Ipsi proinde universi & singuli reverentiam debitam & devotam obedientiam impendere satagatis, ne si, quod absit, à quoquam esset aliter attentatum, præter ipsius Cardinalis offensam, cujus sententiam, si quam in contumaces aut rebelles exigentibus meritis duceret promulgandam, faceremus usque ad condignam satisfactionem inviolabiliter observari, nostram quoque indignationem incurreret, qui secundum Apostolum omnem inobedientiam parati sumus ulcisci. Datum Anagninæ 1 v. Kal. Iunij, anno undecimo.

*GVALÆ SANCTÆ MARIÆ IN
Porticu Diacono Cardinali, apostolicæ
sedis Legato.*

Plenam gerentes de tua discretione fiduciam, causam quæ vertitur inter carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem & carissimam in Christo filiam nostram Ingeburgem Reginam Francorum illustres super maleficio quo idem Rex aseritur impeditus, tuæ duximus experientiæ committendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatenus provisâ eidem Reginæ plenaria libertate, causam ipsam appellatione remota diligenter examines, & si de partium processerit voluntate, canonico sine decidas; alioquin ipsam sufficienter instructam ad nostrum remittas examen, præfigens partibus terminum competentem quo recepturæ sententiam per idoneos responsales nostro se conspectui repræsentent. Datum ut in alia.

*LONDONIENSI ET ROFFENSI
Episcopis, & Decano Lincolnienfi.*

Inter ceteras angustias & pressuras quibus peccatis exigentibus Ecclesia subiacet Anglicana, gravem venerabilis fratris nostri Eboracensis Archiepiscopi nuper accepimus questionem, quòd cum

*Epist. 86.
Committitur
ei causa divo-
rij Philippi
Regis.*

*Epist. 87.
De interdicto
provinciæ Ebo-
racensis ser-
vando.*

*Epist. 85.
Committitur
Gualam
Cardinali &
Legato.*

carissimus in Christo filius noster Iohannes Rex Anglorum illustris ab Ecclesiis & eleemosynis Eboracensis provinciae tertiam decimam disposuisset recipere, idem Archiepiscopus hoc praesentens, pro tuenda ecclesiastica libertate sedem apostolicam appellavit, se ac sua & universos ejusdem provinciae clericos sedis apostolicae protectioni supponens. Verum Rex ipse a proposito quod praekoncepterat non recedens, non solum de dominio ipsius & ab ipso tenentibus, sed etiam a religiosis & plerisque clericis Eboracensis provinciae tertiam decimam suorum proventuum contra ecclesiasticam libertatem recepit. Ad haec, cum idem Archiepiscopus, hujusmodi mala ferre non prevalens, de Anglicanis partibus recessisset ad nostram praesentiam accessurus, idem Rex ipsum ac suos temporalibus mobilibus & immobilibus spoliavit, ac jurisdictionem ejusdem circa spiritualia multipliciter juxta suae beneplacitum voluntatis impediens, possessiones ejus & nemora in grave praedictum Eboracensis Ecclesiae fecit distrahi, in pluribus aliis sibi & suis injuriosus existens admodum & molestus. Quia igitur tantam Dei & Ecclesiae suae injuriam, non tantum propter dispendium temporalium quantum propter periculum animarum, nequaquam nos convenit conniventibus oculis pertransire, licet super hoc venerabilibus fratribus nostris Eliensi, Wigorniensis, & Herefordensis Episcopis apostolicas litteras duxerimus destinandas, nihilominus tamen vobis praecipiendo mandamus quatenus omni mundano timore postposito dictum Regem monere attentius & inducere quantocius studeatis ut suae saluti consulens & honori, tam ipsi Archiepiscopo quam Ecclesiae & aliis ad eum spectantibus infra trium mensium spatium postquam fuerit a vobis communitus ablata restituat universa, & de damnis & injuriis satisfaciat competenter. Alioquin, cum Deo magis oporteat nos deferre quam homini, praefatum Regem ad hoc per interdictum totius Eboracensis provinciae sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo compellatis, non permittentes in ipsa aliquod divinum officium praeter parvulorum baptismum & poenitentias morientium celebrari, & facientes illud usque ad satisfactionem condignam auctoritate nostra inviolabiliter observari. Si vero Rex ipse contra eundem Archiepiscopum aliqua duxerit proponenda, restitutione plenaria prius facta,

Vide supra lib.
10. epist. 172.

audiatis hinc inde proposita; & si mota quaestio ecclesiasticum forum exposcat, eam diligenter examinare curetis, ac instructam plenius ad nostram praesentiam remittentes, praefigatis partibus terminum competentem quo per idoneos responsales nostro se conspectui repraesentent, per nos dante Domino justitiam recepturae. Verum si quaestio talis fuerit quod mere ad forum pertineat seculare, idem Archiepiscopus eam sub suo iudice tractari sustineat & decidi. Provideatis autem attentius & appellatione remota sub poena consimili districtius inhibere curetis ut quantum quaestio mota duraverit, nihil in ipsius Archiepiscopi & suorum praedictum innovetur, sed redeundi in Angliam & morandi plenam & liberam habeant facultatem. Testes autem qui nominati fuerint, si se gratia, odio, vel timore subtraxerint, per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris veritati & justitiae praedictantibus a sede apostolica impetratis. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Anagninae vi. Kal. Iunii, anno undecimo.

*MAIORIS ECCLESIAE
& sancti Gereonis Decanis, & Praeposito
sanctorum Apostolorum Coloniae.*

Postquam Adulphus quondam Coloniaensis Archiepiscopus in praesentia Legatorum nostrorum juravit nostris parere mandatis super iis pro quibus fuerat excommunicatione notatus, ad praesentiam nostram absolutus accessit, & gravem querelam exposuit coram nobis quod venerabiles fratres nostri Archiepiscopus Maguntinus & Cameracensis Episcopus ac dilectus filius magister Henricus scholasticus sancti Gereonis inique processerant ad depositionem ipsius, tum quia mandati nostri fines exceperant, tum quia iuris ordinem non servarant, adiciens eos sibi fuisse manifeste suspectos, & litteras quarum occasione processerant per expressionem falsitatis & veritatis suppressionem obtentas. Vnde petebat ut dignaremur eorum revocare processum ipsumque in eum statum reducere in quo fuerat antequam esset in eum hujusmodi sententia promulgata, offerens se praescripta omnia probaturum. Ipsi vero in nostra praesentia constituti processum suum multipliciter excusantes, asseruerunt haec omnia penitus esse falsa. Venerabilis autem frater noster Bruno Coloniaensis Archiepiscopus, contra

Epist. 82.
Committere
eis quendam
causa Archie-
piscopi Colo-
nicensis.
Vide Raynald.
ad ann. 1106.
§. 11.